03/05/2026

«Στο Γάμο: μαζί και χώρια»: Τελευταία φετινή επιστημονική διάλεξη στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και πνευματικό προβληματισμό ολοκληρώθηκε και κατά το τρέχον έτος ο Κύκλος Επιστημονικών Διαλέξεων που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων στο πλαίσιο των ποιμαντικών και πνευματικών της δράσεων, προσφέροντας ουσιαστικά ερεθίσματα και καλλιεργώντας γόνιμο διάλογο γύρω από σύγχρονα ζητήματα που απασχολούν τον άνθρωπο.

Πρόκειται για μια καθιερωμένη πλέον πρωτοβουλία, η οποία δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να προσεγγίζει επίκαιρα θέματα μέσα από τον λόγο ειδικών επιστημόνων, φωτίζοντας πτυχές της καθημερινότητας που επηρεάζουν άμεσα τη ζωή του.

Οι διαλέξεις αυτές πραγματοποιούνται μία φορά τον μήνα, μετά την τέλεση της ακολουθίας του Εσπερινού, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού Αγίων Σοφίας, Ιωάννου Χρυσοστόμου και Σπυρίδωνος Καρδίτσης, επί των οδών Καποδιστρίου και 18ης Αυγούστου 41, κάτωθεν του Ιερού Ναού, συγκεντρώνοντας κάθε φορά το ενδιαφέρον των πιστών και όχι μόνο.

Το Σάββατο 2 Μαΐου 2026 πραγματοποιήθηκε η έβδομη κατά σειρά διάλεξη – συζήτηση, με θέμα «Στο Γάμο: μαζί και χώρια», με εισηγητή τον κ. Απόστολο Νικολαΐδη, Ομότιμο Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Αθηνών, η οποία αποτέλεσε και την τελευταία διάλεξη για τη φετινή χρονιά.

Κατά την ανάπτυξη του θέματος, ο εισηγητής ανέδειξε με σαφήνεια και διεισδυτικότητα τα κρίσιμα εκείνα ζητήματα που καθορίζουν την πορεία ενός ζευγαριού μέσα στον γάμο, θέτοντας ως βασικούς άξονες δύο θεμελιώδη ερωτήματα: πότε ένα ζευγάρι βιώνει την ενότητα ουσιαστικά και αληθινά και πότε, είτε από την αρχή είτε στην πορεία της κοινής ζωής, οδηγείται σε μια κατάσταση εσωτερικής ή και εξωτερικής διάστασης.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ανάγκη της συνειδητής αποδοχής της κοινής ύπαρξης. Όπως υπογραμμίστηκε, το θεμέλιο μιας υγιούς συζυγικής σχέσης τίθεται όταν ο άνθρωπος αποφασίσει βαθιά μέσα του ότι δεν ζει μόνο για τον εαυτό του, αλλά υπάρχει και για τον άλλο. Η στάση αυτή αποτελεί την απαρχή μιας αυθεντικής σχέσης κοινωνίας και προσφοράς.

Η προσέγγιση αυτή δεν είναι απλώς ψυχολογική ή κοινωνιολογική, αλλά εδράζεται στη θεολογική παράδοση της Εκκλησίας. Ειδικότερα, έγινε αναφορά στο χριστολογικό δόγμα, σύμφωνα με το οποίο οι δύο φύσεις του Χριστού ενώνονται «ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως, αχωρίστως». Κατά ανάλογο τρόπο, και στον γάμο, η ενότητα δεν αναιρεί την ιδιαιτερότητα των προσώπων, αλλά την αναδεικνύει μέσα σε μια βαθύτερη κοινωνία ζωής.

Στο πλαίσιο αυτό τονίστηκε και η σημασία της προγαμιαίας κατήχησης, ως ενός ουσιαστικού σταδίου προετοιμασίας των μελλονύμφων, ώστε να κατανοήσουν έγκαιρα το περιεχόμενο και τις απαιτήσεις του γάμου και να θεμελιώσουν τη σχέση τους σε στέρεες βάσεις.

Παράλληλα, επισημάνθηκε ότι η αυθεντική ενότητα δεν συνεπάγεται απώλεια της προσωπικότητας. Αντιθέτως, οι σύζυγοι καλούνται να παραμένουν δύο διακριτές προσωπικότητες, οι οποίες όμως ενώνονται σε ένα κοινό βίωμα ζωής και αγάπης. Αυτή η ισορροπία μεταξύ ενότητας και ελευθερίας αποτελεί βασικό στοιχείο μιας επιτυχημένης συζυγικής πορείας.

Κλείνοντας, υπογραμμίστηκε ότι μια τέτοια θεώρηση του γάμου αποβαίνει ωφέλιμη όχι μόνο για τους ίδιους τους συζύγους, αλλά και για την Εκκλησία και την κοινωνία ευρύτερα, καθώς ενισχύει τη συνοχή, την αγάπη και την υπευθυνότητα μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

Στο τέλος της εκδήλωσης, τον λόγο έλαβε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο οποίος ευχαρίστησε θερμά τον εισηγητή για την ουσιαστική και εμπνευσμένη ομιλία του, εκφράζοντας την προσωπική του εκτίμηση και αγάπη.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ο καθηγητής αποτελεί «φωτεινό και χαρισματικό άνθρωπο», με τον οποίο είχε την ευλογία να γνωριστεί και να συνεργαστεί,

αποκομίζοντας πολύτιμα πνευματικά ωφελήματα. Τόνισε δε ότι και η συγκεκριμένη εισήγηση υπήρξε μια «όμορφη αποκάλυψη», η οποία αφύπνισε και προκάλεσε βαθύ προβληματισμό.

Αναφερόμενος στο μυστήριο του γάμου, υπογράμμισε ότι προϋποθέτει θυσιαστική διάθεση και υπέρβαση του εγωισμού, επισημαίνοντας ότι, εάν ο άνθρωπος δεν προσφερθεί στον άλλον και δεν υποχωρήσει το «εγώ», δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ουσιαστική κοινή πορεία. Μόνον έτσι, όπως σημείωσε, μπορεί να αποκαλυφθεί η Χάρις του Θεού μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, γεγονός που εξασφαλίζει την ενότητα, την αγάπη, την αλληλοϋποστήριξη και την κοινή πορεία προς τον αγιασμό.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στα ευλογημένα παραδείγματα αγιασμένων συζύγων και οικογενειών, τα οποία προσφέρει η Εκκλησία, τονίζοντας ότι η σύγχρονη κοινωνία έχει ανάγκη από τέτοια πρότυπα, προκειμένου να υπερβεί τις δυσκολίες και τις κρίσεις που τη διακρίνουν.

Παράλληλα, δεν παρέλειψε να εκφράσει τη βαθιά του θλίψη για το αυξημένο ποσοστό των διαζυγίων, το οποίο, όπως ανέφερε, υπερβαίνει το 42%, επισημαίνοντας ότι συχνά καλείται να υπογράψει διαζύγια ακόμη και μετά από πολυετείς γάμους. Με συγκίνηση σημείωσε ότι βλέποντας περιπτώσεις διαλύσεως γάμων μετά από 30 και πλέον έτη κοινής ζωής, γεννάται έντονος προβληματισμός για την πορεία και τις επιλογές των ανθρώπων.

Τόνισε ακόμη ότι ο χωρισμός δεν αποτελεί μια στιγμιαία πράξη, αλλά το αποτέλεσμα μιας ολόκληρης πορείας, η οποία συχνά χαρακτηρίζεται από εγωκεντρικές και ανώριμες στάσεις. Αντιθέτως, ο γάμος συνιστά έναν διαρκή αγώνα και μια πορεία προς τη θέωση, μέσα από την αποδοχή του άλλου, την ενότητα των προσώπων και την αλληλοσυμπλήρωση.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και στην ευθύνη της Εκκλησίας και των ποιμένων, επισημαίνοντας ότι απαιτείται εντονότερη προσπάθεια καθοδήγησης των ανθρώπων, ώστε να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να βρουν την προσωπική τους πληρότητα και να θεμελιώσουν υγιείς σχέσεις πριν προχωρήσουν στον γάμο.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε ευχαριστίες προς όλους όσοι συνέβαλαν στην επιτυχή διοργάνωση των διαλέξεων, ιδιαιτέρως προς τους υπευθύνους για την προετοιμασία και τη θεματολογία, καθώς και προς τους συνεργάτες του χώρου.

Ευχήθηκε δε η Χάρις του Θεού να καλλιεργήσει και να καρποφορήσει τον «σπόρο» που κατατέθηκε μέσα από τις διαλέξεις στις καρδιές των ανθρώπων, ώστε να ωφεληθούν πνευματικά, να γίνουν καλύτεροι και να πορευθούν προς τη Βασιλεία του Θεού, καταλήγοντας με την αναστάσιμη ευχή «Χριστός Ανέστη» και

ευχόμενος σε όλους καλή Κυριακή.

